

CHARACTERVM, QVI TRIBVS VNIVERSVM SKELETON EXPERIMENTIBVS FIGURIS ADHIBENTUR, INDEX.

TRIBVS praecedentibus figuris (quas integras nuncupare soleo) iidem fere inscribuntur characteres, quanquam si quis illarum alicui peculiaris tantum fuerit, ex numero promptè observabitur, quem singulis characteribus modò in Indice subiiciã, quo potissimum institui ossium nomina simpliciter ascribere: primum ea collocaturus, quibus toto sermonis contextu praecipue utor; dein Græca, mox (si quæ alia sint) Latina probatioribus recepta autoribus, idq; ita ut ordo hic cum quandã habeat. His succedit Hebræa, sed et aliqua ex parte adhuc Arabica ex Hebræo Auicennae interprete propemodum omnia, insignis medici mihiq; familiaris amici Lazari Hebraei de Frigeis (cum quo in Auicenna uersari soleo) opera desumpta. Atq; illis nominibus ideo in Latinas literas subiungendas duxi, quòd horum plerumque in Arabum libris Latinitate donatis occurrant: ac proinde etiã merito post hæc loci habebunt alia in Latinis Arabum interpretibus passim obuia, simul cum ijs quæ in scholasticis (ut dici gaudet) doctoribus, nostrisq; ætatis manualium medicorum libris leguntur, non minus sanè quàm nomina Latinis recepta autoribus sedulo expendenda. Os itaque Græcis nominatur ὀστέον, Latinis uerò os. Hebræis autem עֵצֶם bezem. Cartilago autem χόνδρος, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ hascechusim. Ceterum ossium nomina opportune auspicabimur à capitis ossibus, seu caluaria, quæ Græcis dicitur λεγέμενος, λάρυγξ, λάρυγξ, λάρυγξ, σκελετός. Calua, cerebri galea, atque ita nonnulli totam capitis ossium sedem uocant cerebrum amplexantem, ὀστέον ossibus efformatam, aliqui uerò eam duntaxat, quæ crinibus ornatur, cuius circulus σκελετός et σκελετός nuncupatur. חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ theck hamoach, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ che-derath hamoach, theca et olla capitis, testa capitis, et scutella capitis, afoan. Sutura, quibus capitis ossa inuicem committuntur, generatim uocantur σέλας, שלבים scelauim, senan, direzan, adoren, complosa.

- A 2, 3 Sutura coronalis, σφαλαια, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ chascchij, arcualis sutura puppis.
 B 2, 3 Græcorum maiusculum Λ referēs futura, λάρυγξ, et u ab similitudine ὀστέον ossis. λάρυγξ lam-dij, laude, hypsili, futura prora.
 C 3 Sagittalis sutura, ὀστέον, σφαλαια. Instar telis, ueru, aut uirgæ secundum capitis longitudinem prorepens futura, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ checij, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ scefidij, nerualis, idq; potissimum ubi hæc coronali committitur: qui locus etiam zeudech, idq; imprimis Mesuæ uocatur.
 D 2, 3 Hæc compago ueræ suturæ imaginem non exprimens cum sua cōiuge uocatur, suturæ squamarum modo inuicem cōmissæ, λάρυγξ, temporales, squamæ formes, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ chelaphijm, corticales, mendoxæ. Reliquæ autem caluariæ suturæ proprijs destituuntur nominibus, cuiusmodi uerò ille sint, non est quòd hic prolixius denudò repetam.
 α 2, 3 Hoc os una cum suo coniuge, uerticis ossa uocatur, itemq; ὀστέον, σφαλαια. Sunt quibus sincipitis ossa nuncupantur, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem hachodchod, nerualia, paria, arcualia: quanquã alij ita iugalia nuncupent ossa, parietalia, quo nomine nonnulli temporum ossa dicuntur, ossa rationis, seu cogitationis.
 β 1, 2, 3 Frontis os, μετώπον, quibusdam sincipitis, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem hamezech, coronale, os puppis capitis, os inuerecundum, os sensus communis.
 γ 2, 3 Occipitis seu occipitij os, ὀπίσθεν, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem hachoreph, laude os, pyxis os, os prora, os memoria. Sunt qui et basillare (quòd magnam capitis portionem cōstituat) nuncupent, etiam si id nomen cuneiformi ossi priuatim inditum fuerit.
 δ 2, 3 Id os cum suo pari, temporum ossa, σφαλαια, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ, aliqui etiam λάρυγξ, lapidea, lapidosa, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ hazedahim, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ hazamoth haanijm, aurium: etiam si id nomē duobus ossiculis accommodari possit auditus organi constructionem ingredientibus, et in scanno
 ε 2, 3 cui secunda figura cubitis innititur, et * expressis. Quandoquidem q ossiculum notat incedi aut molari denti assimilatum, * uerò id quod malleolo aut femoris ossi comparamus. Quum itaq; ea ossicula priscis Anatomes professoribus fuerint incognita, non mirum est illa etiã nominibus destitui. Ceterum temporum ossa quibusdam tympanum, mendoxæ, parietalia, dura, armalia dicuntur.
 ε 2 In temporis offe processus styli acus uel imaginem referens, σφαλαια, σφαλαια, Βελονοστέον, ὀστέον, calcar capitis, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ chemo marhez, os calaminum, sagittale, clauale, acuale.

3, 2, 3

- Temporis ossis processus, uberis papillæ referēs, σφαλαια, mamillaris, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezet potmij.
 ζ 1, 2, 3 Os cuneo comparatum, σφαλαια, Galeno ὀστέον, σφαλαια (etiam si palatum uix contingat) circūscribitur, σφαλαια. Cuneiforme palati os, basillare, quanuis sic etiam appellent occipitis os, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ moscau hamoach, Baxillare, paxillum, os colatorij, os cribratum, canilla: quam quæ ita talum quoque uocent. 2 Sedes caluariæ, quam lapidosam dicimus.
 θ 2 Cuneiformis ossis processus, uel pertilionū alis assimilati, σφαλαια, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezet chenaphij.
 ι 1, 2, 3 Hæc sedes simul cum sua coniuge in altero latere, uocatur ossa iugalia, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια. Hæc ossium temporum, arcualia ossa.
 κ 2 Superioris maxillæ duodecim ossibus nullum inscripsimus characterem, quòd priuatis destituantur nominibus, quanquam interim septem narium, nonnullis cristæ os nuncupetur. Ceterum superior maxilla dicitur γένυς, mandibula, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ balechi habelioi, quæ nomina et inferiori maxillæ G in trib. figuris notatæ accommodantur, quæ Halyabatis interpres priuatim Faucē uocat.
 λ 2 Dentes, ὀδόντες, σφαλαια, plurimum in utraque maxilla sedecim figuntur, quorum quatuor medij, anterioresq; incisorijs uocantur. ὀδόντες, σφαλαια, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, quaterij, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ ba-mechatechim quadrupli. Verò duo medij, priuatim duales illis appellatur. Qui utriusq; incisorijs proximus est, caninus uocatur, sūtq; ita utriusq; maxillæ duo canini. ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, chelauim aut metaleoth, mordentes, hos quidã quoq; risorios uocauerunt. Quinq; autem utriusque incisores, molares appellantur, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, molares, maxillares, paxillares, Cicero Geniuinos, quo nomine alij eos appellant, qui post pubertatem fere crescunt, ac Græcis σφαλαια, ὀδόντες, ὀδόντες, uocantur: nostris dentes sensus ac sapientiæ, dein caryseles, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ nagbuid, ne-guegidi, nanged, albam. Molares uerò, Hebræis dicuntur חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ tochanob.
 Η 2 Os u referens, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, ὀδόντες, os u aut Λ imaginem exprimens, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem lhami aut lamdij. Lingua os, gutturis os, os laude, os morsus Adam. Auicennæ Interpres Capite de Gutturæ habet: Ἀλφά os habēs quatuor latera, duo inferius, duo superius, quod non obiter Anatomes studioso obseruandum uenit.
 Ι, Κ, Λ, Μ, Ν His characteribus, in tribus figuris fere conspicuis dorsum notatur, quod σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, scidra nuncupatū, multis extruitur uertebis, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, chulioth. Verticulis, ossibus fusi, quæ in posteriori sede acuti educūt processum, quæ σφαλαια, Siminea, adnascem sensum uocatur. Ceterum ab Ι ad Κ indicatur ceruix, σφαλαια, σφαλαια, collum, σφαλαια, σφαλαια, zaur uel gharron. Tenon athlas, quod nomen alij septimæ cernicis uertebrae duntaxat tribuunt. Porro à Κ ad Λ uertebrae insigniuntur thoracis, σφαλαια, aliquid quando σφαλαια, σφαλαια, pectoris, interdum dorsi simpliciter. חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ chaze, inter scapilij. Ab Λ ad Μ uertebrae lumborum, σφαλαια, σφαλαια, renum. חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ mothnaim, alchatin. Ab Μ ad Ν os sacri proponitur, σφαλαια, σφαλαια, latum, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem pi hatababath, lumbare, ossa clunij, clauij, alagas, agit, abbans, abbaui, uetula, osamiu, osaniu, quæ nomina coccygi ossi ab alijs ascribuntur. N inscribitur coccyx os, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, haaze, caudæ os, albosos, dein reliqua, quæ ossi sacro ex quorundam interpretum sententia tribuimus nomina.
 Ο 1, 2, 3 Pectoris os, σφαλαια, quo nomine nonnulli superiorem ossis partem appellant, inferiorem tunc σφαλαια nuncupantes. חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezem behace, thorax, asser, coffos, scutum cordis.
 Π 1, 2, 3 Mucronata pectoris cartilago, ensi cōparata, σφαλαια, ensiformis, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ bezet bedelij rachauch, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ gberoni, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ alchangri, quibus nominibus uniuersum pectoris os donatur. Malū granatū ensifoidis, cultralis, epiglottalis cartilago, scutū, clypeus oris stomachi, medium furculæ inferioris. 1, 2, 3, et usque ad 12. In tribus figuris duodecim thoracis costæ tam ueræ ac legitime, quàm nothæ spurie ue indicantur. חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ zelaboth.
 Q 1, 2, 3 Clauicula, λάρυγξ, clauis, iugula, sunt qui et has humeros appellant, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ scechê. Furculæ, aut priuatim furculæ inferiores, quas ab humiliore pectoris ossis sede, ita distinguunt.
 R 1, 2, 3 Scapula, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, σφαλαια, Scapula, Latinis plerumque etiam humerus nuncupatur, scoptulum opertum, scoptula, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ chatheph, Spatula, clypeus et scutum pectoris. Ceterum λ in tribus figuris, superior scapule insignitur processus, quem summum humerum fere uocamus, σφαλαια, aliquando aut Hippocrati σφαλαια, Galeno etiã σφαλαια, dictus, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ agrasso chartom, חֲשֵׁכֶת חֲמוֹחַ pi haboreub. Rostrum porcinum, caput a scapula, alacharam, man-char, algorab, destructū. Processus autem scapulae interior inferior ue, in prima figura μ indica-

tus